

ד. היא לא ילדה ולד ולא ראתה דם, ונמצא שאינה יולדת ואינה זבה.

ולפיכך, הרי היא טמאה בטומאת יולדת שבועיים מספק, שמא הפילה ולד נקבה. וכמו כן כל זמן שתראה דם הרי היא בספק זבה, ואינה יכולה להטהר אלא לאחר שתספור משפסק הדם, שבעה ימים נקיים.

וכמו כן מביאה קרבן והוא ספק קרבן זבה, ספק קרבן יולדת, וספק חולין, ולכן אינו נאכל!

וחידוש נוסף מחדשת הברייתא: וימי ספק לידתה שאין רואה בהן דם, עולין לה לספירת זיבתה! ומוכח מכאן, שעל אף שיש צד של ספק שהיא גם יולדת וגם זבה, בכל זאת עולים לה ימי טומאת לידה לספירת ז' נקיים.

אמר רב פפא: אין ראייה מברייתא זו. כי שאני התם, כיון דאיכא למימר יולדת זכר היא, ובכל זאת יושבת מספק י"ד ימי טומאה, הרי וכל הני שבעה יתירי דקיהבינן לה, סלקי לה לספירת זיבתה! מכיון ששומרת את ימי טומאת הלידה של נקבה רק מספק, יכולה היא לספורם גם בתורת ז' נקיים לזיבתה.

אמר ליה רב הונא בריה דרב יהושע לרב פפא: וכי רק ביולדת זכר איכא לספוקי, וביולדת נקבה ליכא לספוקי?

והרי יתכן שילדה נקבה ואז גם שבעת הימים האלו הם ימי טומאת לידה, וכיצד היא יכולה למנות אותם, לדעתך, כימי ספירת ז' נקיים אם לא נאמר שאפשר תמיד למנות אותם לספירת ז' נקיים!?

אלא לאו שמע מינה עולין לה ימי טומאת

לידתה שאינה רואה בהם דם לספירת שבעה נקיים של זבה.

ומסקינן: אכן שמע מינה:

וממשיכה הגמרא להביא את המשכה של הברייתא בעמוד הקודם:

ואם היה סדרה של האשה תשעה ימים טמאין ותשעה ימים טהורין, משמשת שמונה ימים מתוך שמונה עשר יום.

שהרי לאחר שננכה מתשעת הימים הטמאים את שבעת ימי הנדה ישארו רק שני ימי זיבה, והיא צריכה לשמור את היום הבא כדין שומרת יום כנגד יום, ונשארו לה שמונה ימים מותרים, ולעולם היא לא תהיה זבה גדולה.

ולאחר שתחזור ותראה לאחר שעברו שמונה עשר יום מתחילת הראיה הראשונה הרי שוב מתחילים ימי הנדה, וחוזר הדין כמו במחזור הראשון וכן לעולם.

ואם היה סדרה עשרה ימים טמאין ועשרה ימים טהורים, ימי שימושה כימי זיבתה.

שמתוך עשרת הימים הטמאים שבעה הם ימי נדה ושלושה ימי זיבה. ומתוך עשרת הימים שבעה הם ימי ספירת שבעה נקיים ושלושה ימים מותרים בתשמיש.

וכן למאה.

שבעה מתוך מאה ימי הטומאה הם ימי נדה ותשעים ושלושה הם ימי זיבה, וכמו כן שבעה מתוך הימים הטהורים הם ימי ספירת שבעה נקיים ותשעים ושלושה יום מותרים בתשמיש. נמצא שכמספר הימים שבהם היא זבה, כך מספר הימים שבהם היא טהורה. וכן לאלף.

הדרן עלך פרק בא סימן